

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
 Y REDACCIO
 DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.
 LLIBRERIA ESPANYOLA,
 Rambla del mitj, 20,
 BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. . . . . 8 rals.

Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . . . 16 »

Estranger. . . . . 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ELECCIONS.

La diputació los ha tret lo vot de modo que aqueixa gent se pot dir
 que son EX-VOTOS.

UN QUE 'S CONTENTA AB TRES PESSETAS.

QUENTO MORAL.

En Cánovas encare es dictador, y jo encare tinch de fer la Campana.

Aixó vol dir dugas cosas: que 'ls assumptos polítichs van tant mal com sempre, y que jo de cap manera vull que 'm digan pesat, repetint lo que tots sabém, aixó es que segueix fent de las sèvas.

Girém full y escoltéu un quento.

Era un pagés d' Ordal, més viu que un esquí-rol, y encare que nosabia de lletra era d' aquells homes que la saben molt llarga.

De trist mosso qu' era, vá lograr casarse ab la filla del amo, pubilla del mas.

Aixó vá ser per ell una fortuna y vá ser una desgracia, perque en aquest mon no hi ha goig cumplert. O sino que 'u diga en Cánovas que 'l ser ministre y dictador es per ell una sort y un mal de cap al mateix temps.

Vá ser per en Blay una fortuna l' haverse casat ab la filla del amo, perque vá pertocarli una hisendeta, qu' encare que xica com un cop de puny, may ell hi havia somiat.

La treballava tot sol, la regava ab lo suor del seu front y després de pagar la contribució, encare l' hi quedava alguna cosa per viure ab decencia.

He dit que la treballava tot sol, y he dit mal; en Blay tenia un parell de matxos, valents, grassos, sapats, que per llaurar y per batre, pèl bast y pèl carro valian cada un un' india.

Menjava bè y criava á la familia, y si ab tot aixó no arreconava no 'n tenia ell la culpa, sino la Mariagna, la pubilla, la sèva dona.

Y en aixó precisament está la desgracia de 'n Blay.

La pubilla sempre es pubilla, y la Mariagna 's recordava sempre que l' hisenda era sèva y no de 'n Blay.

Pero la Mariagna á més de pubilla era un'altra cosa: la pubilla del más era devota, la dona més devota del terme.

Ni 'ls candeleros ni las llantias, ni 'ls sants del altar passavan com ella tantas horas á l' iglesia.

En Blay no podia convéncela, ni tractava de ferho, perque aquella santa s' enfutisnaba com un dimoni, quan sentia atacar las cosas d' iglesia.

En Blay en tant arronsava las espatllas, perque aquella santa..... era la pubilla.

Vá venir un dia que la Mariagna caygué malalta.

Al principi:—Cá, no será res. L' endemá ja estava més carregada. L' endemá passat tenia molta febre, y de mal en pitjor, vá haverhi alló de:—Corréu, cuyteu que se 'ns en vá!

Lo mateix Blay, montant un dels dos matxos que tenia y duhent l' altre al costat, vá tenir d' anar en busca del rector.

Despues de confessarse:

—Blay, per la mort de Déu, vá dir la Mariagna: jo 'm moro, y vull que 'm fassis dir missas, forsa missas...

En Blay, no deya res; pero pensava:—Sí, sí, ja veurás, móra't.

—Blay, tornava la malalta: no 't venguis res del patrimoni; pero per ferme dir missas, vente 'l parell de matxos ¡ho sents?

—Ja 'u sentiú Blay; lo parell de matxos, vá fer lo rector ab los ulls brillantli de alegría.

—Bueno, bueno, vá replicar en Blay: pero tu lo que has de fer Mariagna es posarte bona, y pèl demés no t' hi amoñinis.

La Mariagna 's vá morir.

Los dos matxos seguian menjant garrofes á l' estable, grassos, rodaxons y lluhents com un parell de pomas.

Un dia 'l rector se presenta á la masía:

—Blay, l' hi diu, suposo que no 'us hauréu olvidat del encárrech de la pobre Mariagna.

—Miri: diumenje hi ha fira al poble: jo hi portaré 'ls matxos á vendre; no 'n passi ansia.

—Vaja, Blay, veig que sou més bon cristiá de lo que 'm pensava y de lo que diuhen. Aixís, aixís tenui de ferho...

—No s' hi encaparrí, digué en Blay, gratantse 'l cap: tot lo que 'n tregui, será per l' iglesia: ni un xavo per mí.

Eran las déu del dematí del diumenje següent y 'l rector s' estava assegut com un patriarca davant de la taula de un menjador.

Un canari entrevassat de cadenera, cantava millor que un escolanet en un enterro de casa rica.

Lo senyor rector no cantava, perque tenia la boca ocupada. Un parell de costellas que semblavan d' ase y una llesca de pá, que si l' hi cau als péus, potser l' hi hauria fet més mal que si l' hi hagués caigut una revolució al damunt, constituhan lo seu modestisim esmorsar. Lo broch de un porró vert y verdader, perque un porró de ví—ni una gota ménos—hi cabía l' hi signava una imatge de un sant penitent que menjava herbas.

Se sent trucar á la porta, y al poeh rato la véu de la majordona.

—Sr. Rector, hi ha en Blay.

—Dígali que passi, exclamá 'l rector ab presa y alegría.

En Blay no anava sol: venia acompanyat de un carreter.

—Ola... ola... bona gent... vá fer lo rector empassantse la bocada, per poder parlar.

—Aquí 'ns té senyor rector: lo Pauhet de l' Antonia, m' ha comprat los matxos, y ell mateix vé á portarli 'ls quartos.

—Vamos, bè; está bé ¡y que tal? ¡héu fet bona compra, vritat heréu?...

—Miri, digué el carreter, aquí té lo qu' hem tractat

Y ficantse las mans á la butxaca de l' armilla, vá deixarli tres pessetas sobre la taula.

Lo rector vá obrir una boca com la O de l' iglesia parroquial. De prompte vá fer un singlot, vá posárseli una molla de pá al canó del coll y mentres estusse gava tornantse de mil colors en Blay fent brasset ab lo carreter l' hi girava l' espatlla, esclamant:

—Passiho bé senyor rector, digui las missas y procuri aliviarse.

Are 'm figuro una beata que 'm surt al pas ab las mans crispadas y exclamant tot ensenyantme las unglas:

—Vaya quin pillet devia sér aquest tal Blay. Aixó es una ettafa.

—Alto aquí, óliva de campanar: sábiga vosté qu' en Blay vá donar al rector tot lo que vá treuré'n dels matxos: ni un xavo més ni un

xavo ménos. Van donarni tres pessetas y 'l rector vá haverse de contentar ab tres pessetas.

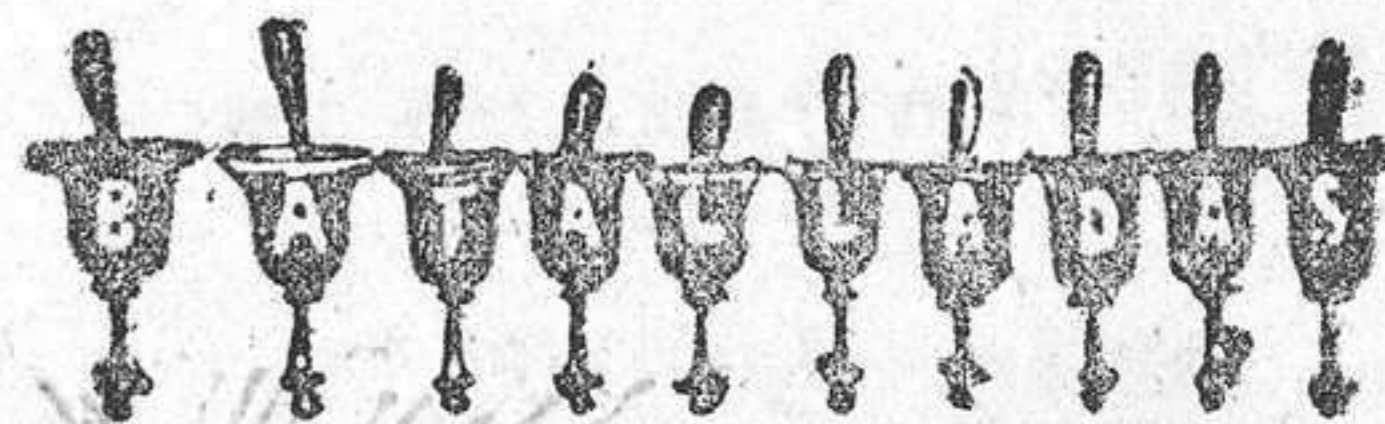
—Pero ¡qué era boig?

—No senyora; al contrari, era molt sabi. En Blay vá dur á la fira 'l parell de matxos y un parell de pollastres. Los matxos del Blay eran la flor de la fira. Lo Pauhet de l' Antonia, al primer eop d' ull vá enamorse'n—¿Quan d' aquests matxos? vá preguntar;—Los matxos sols no 'ls vench: m' has de comprar també aquest parell de pollastres.—¿Y quan d' aquest parell de pollastres? Dels pollastres ne vull viut unsas, y 'ls matxos té 'ls donaré per tres pessetas, advertinte que si regatejas, serán per un altre. Ja véu donchs senyora beata, com en Blay vá quedarse per ell lo preu dels pollastres y vá donar al rector lo qu' era del rector.

—¿Y d' aixó 'n gosa á dir quento moral?

—Si senyora, perque avuy dia es moral tot lo que tendeix á treure la llana del clatell dels tontos.

P. K.

Alguns lectors de la Campana 'ns preguntan si han de anar ó no han de anar á las eleccions. Resposta nostra:

¿Vostés tenen vot y llegeixen la Campana? ¡Si sembla impossible!... Pero en fi: tenen vot y es precis parlar de lo que han de fer.

Candidats demócratas, ab lo sentit de que vagin patrocinats y proclamats pèl partit demócratic, no n'hi haurán á Barcelona. Potser hi haja algun demócrata, que particularment y perque 's créu ser útil á la ciutat, se presenti. En aquest cas fassin lo que 'ls sembli.

Are si viuhem á fora, ja es un altra cosa.

Si poden fer un ajuntament dels nostres, fásintlo, ó sino lo mes liberal possible.

Sobre tot, basquin gent de bon cor, y recór-dinse de l' época dels moderats en que, segons era l' alcalde, hi havia poble en que 's feyan ó no 's feyan agafadas. ¡Qui sab lo que ha de venir!

Pèl próxim carnaval jo 'ls donaré un disfrás molt bó,

¿Volen que no 'ls coneguim? Disfréssinse de electors.

Hi ha cosa de dos anys que va haverhi una huelga de fusters.

Vint y tres fadrins foren detinguts y conduhits á la presó y 14 embarcats, per haver tingut l' atreviment de demanar una hora menos de treball.

No obstant la rebaixa va concedirse.

Y are alguns dels qui concediren la reforma, 's retractan d' ella y despedeixen als fadrins que no volen avenirse á treballar una hora mes.

Hem de fer constar per tranquilitat dels parents dels amos fusters que fins are no s' ha agafat cap duenyo de taller. ¡No 'n caldria d' altre!

Un telégrama diu que á la Habana hi haurá una magnífica cullita de tabaco.

Als estanchs hi haurá puros tant cars y tant dolents com sempre.

Aixó no 'u diu lo telégrama: aixó 'u dich jó.

Lo dia del ball de Palacio, lo govern vá tenir una ocupació molt important.

La de decidir la classe de corbatí que havian de dur los diputats que hi assistissen.

Pòt no haverhi quartos á las caixas de l' Hacienda ni llibertat en lo país; pero desenganyinse: aixó dels corbatins, sobre si han de ser blanchs ó negres, es una cosa de la qual depén la salvació de l' Espanya.

Un'altra cosa important, de la qual depén també la salvació de l'Espanya.

Desd' are 'ls cavallers de las órdenes militars duran casquet negre ab ploma blanca.

Blanch y negre: com la situació actual: mitja figa y mitj rahim.

L' Ajuntament que la situació ha posat al frente de la ciutat de Figueras, s' ha convensut de que l' Ajuntament que hi havia en temps de la República, seria l' elegit en las próximas elecciones.

¿Y quina te 'n fá?

Obra una causa contra 'ls individuos que 'l componian, y aixís, presentantlos com encausats, los priva del dret de ser elegits.

A pesar d' aixó, tant es que risqui com que rasqui, l' Ajuntament actual no será ja mes Ajuntament.

A no ser que prengui la resolució de encausar á tot Figueras y de privar del dret electoral á tots los ciutadans.

Que bé podria ferho, porque qui fá un cistell, fá un cove.

Al Saladero de Madrid s' ha habilitat un local pels presos politichs.

Pero alguns que hi han estat, diuen que 'ls presos han de pagar de lloguer un tant cada dia.

Senyors, quan dich jo que aquest govern es capás de fer saltar los quartos als seus enemichs mes acerrims!....

Lo Sr. Maisonnave, ministre de la gobernació en temps de'n Castelar, se presentava candidat per Alicante.

Lo govern va arrufar lo nas, y 'l resultat va ser que 'l senyor Maisonnave va haber de retirar la candidatura.

Mesas constituhidas per empleats, la policia endoyna y alguns electors presos, no contant ab altres escándols, van produhir aquesta retirada.

¿No valdria mes nombrar als diputats de real ordre?

Impresa que dona gust de veure y ab un paper fi com lo de escriure cartas á la xicota havem rebut un exemplar de la CURA DE MORO.

Si després d' havershi partit de riure en lo teatro volen esqueixarse de lo mateix llegintla, á casa de 'n Lopez la trovarán á quatre rals.

Es tan extraordinari l' éxit que té dita pessa, que son autor es cridat á la escena dugas o tres voltas cada vegada que 's representa.

Creyem que no cal advertirlos que son autor es Don Serafi Pitarra.

Avant donchs, y, si ab decoro volen riure una estoneta, res com gastá una pesseta comprant la CURA DE MORO.

Precedit de un pregó plé de gracia, 'l nostre constant colobrador Baldiri Candelas acaba de publicar la tercera part del Barber del Portal Nou.

Ja coneixen las dugas: nosaltres no 'ls dirém sino que si bó es lo principi y 'l mitj, es bó 'l final de la parodia del Barberillo.

També un altre colobrador nostre Perico Matallassé, fá en l' Odeon aquesta nit una funció á benefici seu, representantse una comedia original del beneficiat, titulada *Juan Tanoca*.

Com que ja es persona que tots vostés la coneixen no fém mes que donarlos la noticia.

Lo jove que vá morir dias endarrera en lo foso del Liceo, era fill y 'l únich amparo de una pobra viuda, que perdé 'l seu marit lo capitá de milicia Vila, l' any 69 en las barricadas del carrer de Ponent.

Una desgracia tant gran reclama la compasió de tota la gent de bon cor.

Se recullen donatius en la pastelería del carrer de Ponent, número 36.

LO SET Y MITX.

CANSÓ.

Set amors me tenen folla,

Set amors;

Set amors ¡vaya una colla

De aymadors!

L' un me diu que soch bonica,

L' altre 'm diu que per mi 's mor

¡Quina sort!

L' altre 'm diu que 'm farà rica,

Si l' hi dono 'l meu amor.

Un me diu que soch ingrata,

L' altre 'm diu que 's torna sech

¡Jo no ho crech!

L' altre 'm diu parlam en plata;

Y ni un ral tan sols li dech.

L' altre 'm diu:—Si bé 's repara

Son fil d' or los teus cabells

Y á parells,

Adornan ta hermosa cara

las magnólias y clavells.

Sentint tanta de amoreta

Mon cor queda satisfet.

Ja está fet!

Per més que 'm digan coqueta

Jo no 'n deixo cap dels set.

Tots set jóves nit y dia

Me seguixen al compás.

Y ni un pas,

Puch dar sens la policia

Del amor al meu detrás.

Tant bell punt ne surt l' aurora

Ja se adonan los vehins

¡Vaya quins!

Dels set gats esperant l' hora,

Y la rata qu' está adins.

Si es de nit no puch surtir

Se passejan 'munt y aball

¡Quin trevall!

L' un jemega y fá un suspir

L' altre canta y fá un badall.

Ja 'us dich jo que estich guardada

Y el meu cor diu satisfet;

Ja está fet;

De tots set vull ser la aymada,

La volguda de tots set.

L' un me envia confitura

L' altre natas y pastells

A parells;

Per mí queda la dulsura

la amargura sols per ells.

L' un adins de una capseta

Me regala un anell d' or

per recort,

Y 'l meu cor tan de coqueta

Quasi bé es conmuu de amor.

Qui un vestit, qui una agulleta,

Qui un bano, qui un brasalet

A preu fet,

Parant sempre la ma dreta

Me aprofito de tots set.

Tan sols falta que un mitx home

Are 'm surti per espós,

Y tots dos

Que 'n fariam ¡ay! de broma

Jo tranquila y ell ditxós.

Ne tinch set; ja 'm plantaria;

Més tinch por de algun esquitx,

Tinch desitx

De mitx home: si 'm surtia

Estich certa que faria

Cada rato set y mitx.

Set amorts me tenen folla

Set amorts

Set amors ¡vaya una colla

De aymadors!

BALDIRI CANDELAS.

En lo dinar que varen donar dimecres passat los individuos del Ajuntament, D. Manel se vá llunir.

No 's pensin: vá haberhi vins Sanahuja, Tarumba, Viladecaballs y hasta una mena de Champany, tot de las hisendas de D. Manel.

Y una noteta al cap-de-yall del menú, espresant lo rumbo del arcalde y donant als convidats l' anunci dels vins y del regalo.

Fins are D. Manel tocava 'l violó.

Are ja ha progressat.

Are toca 'l violó y 'l bombo.

Mentres l' Ajuntament dinava, tocava la música dels Cegos.

També mentres l' Ajuntament administra á Barcelona, toca la música dels Cegos.

Pero aquí 'ls cegos son los que no tenim vot.

Histórich:

La música dels Cegos en lo dinar del Ajuntament va tocar la sinfonía del «Frá Diávolo»

Despres de las postres, l' Ajuntament vá desfilar al estrépit de un ruidós can-can

Lo govern ha concedit créus á varios treballadors.

Un treballador deya:—Menos créus y una mica més de llibertat,

Diálech:

—La situació actual té assegurada las véssas per molts anys.

—Y aixó?

—Que no véu que no sols dona vot als escombriaires, sino que dona créus als treballadors.

—Sí, ja té rahó; pero vol dir que 'ls nobles al veure aquets vots y aquestas créus no 's donarán per ressentits? Desenganyis: la situació actual mal si fá, mal si no fá.

Encare no s' han fet las eleccions y ja es parla de qui será l' arcalde.

Encare no ha nascut la criatura y ja 's parla de com se dirá.

Se diu si 's dirá Fe-de-rico Ric...art.

Un rico en lo nom y un rich en l' apellido.

Vaja, confessin que en la situació actual tot es riquesa.

¿Y de D. Manel Girona que 'n farem?

¡Ah! D. Manel en lo temps que ha sigut arcalde, porta molts llissons de violó atrassadas.

Y ademés, D. Manel are 's dedica á fabricar vi Viladecaballs y Tarumba, y aquest negoci reclama la seva vigilancia.

De vegadas lo vi 's torna agre.

No hi ha al lloch com á Espanya, per veure cosas magnas.

Segons escriu un suscriptor á San Llorens Savall tenen un rectó que no pot sufrir que s' aprengui á tocar lo piano.

Als que n' aprenen los tatxa de impios y 'ls fá mala cara.

Efectivament, ¡han vist vostés una cosa mes obscena que aixó de posar tot lo dia las mans sobre las Teclas?

Vaja jo deploro que á San Llorens Savall, no hi haja un Francisco Savalls per acabar tanta musica.

Diu un diari;

«A Sevilla, á la vora del riu s' han trobat bolas compostas de molts materias y entre ellas varias partículas d' or.»

Un pagés que sentia llegirho exclamá:

—Are sí que d' aquest or podrán dirne: «Or de la vora del rech.»

Al Seminari, densá que torna á servir de planter de personas religiosas, s' ha cambiá lo rétol que hi havia.

Avants deya:

«Labor prima virtus» (Lo treball es la primera de las virtuts.)

Are no 's menciona 'l treball per res.

Ja diuen bé certas mares:

«Féste capellá, noy no haurás de treballar y menjarás pá blanch.»

A Berlin un candidat socialista ha conseguit 4.000 vots.

En Bismark al saberho deu haver fet 4000 bòts

Los neos han obert una suscripció per restaurar lo santuari de Covadonga.
Y per comprar salpassers, vulgo ametralladoras, no n' obran cap?

Al clero de Girona, en menos de 2 messos l' hi han donat 18 pagas atrasadas.
Ab 18 pagas y la sotana neta, deixinlos anar!

BON PARELL.

Era una nit trista y fosca,
com la actual situació:
jo 'm passejava per l' ombra
(creguin que no feya sol)
Rumiava.... res, ximplas:
que 'n tenim un tip del mon
y que passen certes cosas
que se 'n pot umpli un vagó.
Quan de sopte veig dos bultos,
l' un prim' l' altre bastant gros,
que cap á mí 's dirigian
movent gatzara y soroll.
¿Quien vá ahí? vaig preguntarlos
¿A qui demanan? ¿Qui son?
Y 's van quedar com estatuas
entre-mitj de la foscor.
Per fi 'm van contestá á duo,
sens armonía, ni tó:
—Un mort' y un escorbriaire
que aném á las elecciones.

PERICO MATALASSE.

La boina se sembla ab una lluna.
Hi ha llunà nova, quart menguant, quart creixent y lluna plena.

També hi ha boina nova, quan després de ser derrotats los carlins en los camps de batalla, 's veuhen protegits per la situació.

Boina menguant quan los liberals los clavan llenya.

Boyna creixent, quan per tirar á terra á las situaciones liberals, los conservadors los ajudan.

Y boina plena quan basta ser carli per tenir bon empleo.

Durant la passada senmana tothom s' ha ocupat més ó menos de un tal Sr. Fabié.

Aquest senyor se dedica á cobrar del estat y á dir mal del govern en las correspondencias qu' envia al Diari de 'n Brusi.

De modo qu' enganya al govern ó enganya al Diari.

També podria sar qu' enganyés á tots dos.

En Posada Herrera priva als periodistas d' entrar al saló de conferencias.

Y fá bé en Posada Herrera.

Are diguin vostés, si rebian una visita ¿la farian entrar al puesto ahont rentan la bugada?

La roba bruta 's renta d' amagat.

Aixího ha comprés lo president del Congrés,

que ab tal motiu ha merescut lo titol de Pavía de la premsa.

En un poble no van exposarse las llistas electorals.

Los electors van dirigirse al alcalde y l' hi digueren:

—Ahont son las llistas, senyor alcalde?

—Eran posadas abaix; pero vá fer un vent molt fort y se las vá endur.

—Y á vosté no se l' en vá endur aquet vent tant fort?

—Oh! á mí no podria, porque jo estich grás, y duch las butxacas plenas.... de pedras.

Una pregunta:

Actualment ¿se donan las personas porque omplin los destinos, ó 's donan los destinos porque omplin á las personas?

Al que 'u endevini se l' hi regalará una cédula electoral.

Lo Terso ha arribat á Constantinopla.

Los turchs no tindrán vergonya si no l' hi tiran la Sublime Porta pels nassos.

CANTARELLAS.

Van dirme que á surgir capas ni tenias bona má:
no 'ns casém, porque molts dias jo l' hauria de aguantar.

J. E. P.

Si fos possible nineta qu' en candidatura anasses, sols per poderte votar me faria escorbriaire.

P.

EPIGRAMAS

—M' estranyo véure 'l tant fret ¿que no vá á fer may l' amor?
—Es que jo, donya Leonor casi sempre 'l compro fet.

M. DE V.

—¿Tens quatre duros Andréu?
—Aquí no.

—Y á casa dons?
—A casa.... tots estém bons, per are, gracias á Déu.

J. M. G.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans B. Lloretench, Estripa brusas, Deuhet de Reus, Zarandieta, Ralip, Flautins destrempats, E. Badia y C., Mariano Cadenet, Mestret y Dos amich de 'n Lagartijo.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen.
Ciudadá Mestre Jan: Hi anirà una tortura y un epigrama.— Margarideta Carbonera: Encare vá coixa; pero no tant: acabila de curar.— Dos amichs de 'n Lagartijo: Insertarém una cantarella.— Mariano Cadenet: Idem, un problema.— Deuhet de Reus: Y casi tot lo que vosté 'ns envia.— Amich de vosté: Lo fet es grave, per insertarlo tant á la lleugera.— Estripa brusas: Hi aniran una cantarella y un epigrama.— Fullaire: Insertarém lo trenca clocas.— Valentí Julivert: Publicarém la sinonimia y la poesia.— Do bemot: Hi anirà la tortura cerebral.— Ciudadans Milord tronat, Aragónés tossut, J. Domenech, Sasach, Titella Remanada, Mestret, E. Badia y C., Dos flautins destrempats, Quinto de aquest any, Noy de la montanya, Traga-puros, Eraucisquet, Oridnip, G. de Vilamajor, Ramelló, Pep Sabatè, Serrador de Jeps, Milord tronat, Plana y Subirá, Just de noms y de fets, Bisbe Caixal, P. Vilanovina, J. Violí, J. Serrot y C. Noy maco, S. T. J. Arrós, Noy tendre, Bernat Pescaire, Ninot de Capsa, Plim Plom, Nogue que no fá nous, D. Fatatá, Rousu Tibet, Sucursal de V. de G., y Toni Manena: Lo que 'ns envian no 'ns serveix.— Ciudadá Raspa-raspa: Hi anirà un epigrama y 'l cas.— Breu: No es del género; pero la guardém porque 'ns agrada.— Enrich Xarau: La seva poesia está bé.— Negre lleig: Hi anirà una cantarella.— Boixompifaig: Insertarém la seva poesia.— A. Caretto: La de vosté es fluixa.— La primera está bé: las otras adoleixen del mal que senyalém en las anteriors.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN L'ULTIM NÚMERO.

1. TRENCA CLOCAS.—Col-locació.
2. SINONIMIA.—Vista.
3. TORTURA GEREERAL.—S' enten la perdiu de la perdiu.
4. PROBLEMA ARITMETICH.—Robá cada hú 85 duros y tots plegats 170.
5. XARADA I.—E-pi-gra-ma.
6. ID. II.—Ma-no-ta.
7. ENDAVIDALLA.—Por.

Ha endevinat totas las solucions lo ciudadá Col y flor: totas menos la 4 los ciudadans Mestre Jan, Ciudadá 721, Zarandieta y Rebrech de Tarragona: menos la 3 Deuhet de Reus: menos las 4 y 6 G. de Vilamajor y amich del Xino: menos las 3 y 7 R. Tibet: menos las 3 y 4 Oriehip; menos las 1 y 4 Arranchs del cor: las 1, 3, 5 y 7 Tronera y Tronot, Torragaitas, Noy xich y Estripa brusas: las 1, 5, 6 y 7 Q. T. y M. de f. de Vilasar de mar: las 1, 3, 4 y 7 Desganat de Reus: las 1, 4, 6 y 7 F. F. y C.: las 1, 2, 5 y 6 P. de Armengol: las 1, 4, 5 y 7 M. del Olla: las 1, 2, 3 y 7 Dos errantes: las 1, 3 y 7 Francisquet, Plana y Subirá, Traga-peixos y Pi y

Crustetas: las 1, 5 y 7 Noy de la montanya, Quinto d' aquest any y Titella Remanada: las 3, 5 y 7 Bon-home Lloretench: las 1, 3 y 5 Plim Plam: las 1 y 7 Pere de la trunfa, Sasac, J. Domenech y Caragols ab romesco: las 1 y 4 Aragónés tossut: las 4 y 7 Sagristá retirat: las 5 y 7 Milord tronat; la 1 no mes Mona de Igualada y Canovás; y no mes que la 7 Ninot de Capsa.

ANAGRAMA.

Avuy la tot, noya maca una tot de beta fina me la tot á la butxaca per po l' hi tot sa cossina. Y l' altra digué en poch mots, tens por la tot dech ser rata: tu 'm prens per tot, dona ingrata, quatre lletras, quatre tots.

UN SALTIMBANQUIS.

TRENCA-CLOCAS.

Don Llop te lo nas á port

Ab aquestas paraulas formar lo titol de una sarsuela catalana.

XICH DE L' IGLESIA VELLA.

PROBLEMA ARITMETICH.

Preguntant á un amich 'l preu d' un magnífich meló que havia comprat 'm respongué: la meytat de lo que val es igual al ters de 12 quartos mes la tercera part de lo que val: ¿m sabrian dir quan costava 'l meló?

ESTATUA.

SINONIMIA.

En la vila de tot viu una vena que 's diu tot, molts l' hi fan lo paperot per la tot que te quan riu.

J. NOGUÉ.

XARADA

I.

Entre solfas va primera: dos y hu hi há aquí á ciutat; lo ceré sab que 's tercera, tot, sol sé algun diputat com la Biblia 'ns parla qu' era la gent d' aquell temps passat y á la que se refereix lo que aquí clar se llegeix.

PAU POTAS.

II.

Tot, es lo nom de ma esposa, hu dos quart, de ma cunyada, y la tersa, també es nom de una noya que m' agrada.

LA NENA.

ENDAVINALLA.

Acaba com comensa ¡qui 'u diria!
Té cotxes y tramvia lector pensa.

D. CANTIS DE V.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.